

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2972

Vragen van de leden **Van Gent** (GroenLinks) en **Remkes** (VVD) aan de staatssecretarissen van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *illegale abortuspraktijken op de Antillen en Aruba* (ingezonden 12 februari 2010).

Antwoord van staatssecretaris **Bijleveld-Schouten** (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) mede namens de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (ontvangen 14 juli 2010) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 2050.

Eerder, op 24 maart 2010, heb ik u per brief geïnformeerd dat ik de regeringen van de Nederlandse Antillen en Aruba had verzocht informatie op te sturen om mij in staat te stellen uw vragen van 12 februari te beantwoorden (antwoord op vraag 5, Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 2050).

Op 14 april heb ik van de minister van Volksgezondheid en Sociale Ontwikkeling van de Nederlandse Antillen een reactie op mijn verzoek ontvangen. Tot op heden heb ik nog geen reactie van Arubaanse kant mogen ontvangen.

Gelet op de tijd die sinds 14 april verstreken is, heb ik besloten uw vragen voor zover deze betrekking hebbende op de situatie in de Nederlandse Antillen alvast te beantwoorden. Zodra ik over de informatie beschik zal ik u informeren over abortuspraktijken op Aruba.

Vraag 1

Kent u de berichten en het onderzoek?¹ naar de gevolgen van het abortusverbod op de Antillen?

Antwoord 1

Zoals ik u in mijn brief van 24 maart 2010 liet weten, heb ik kennis genomen van de berichten in het Antilliaans Dagblad van 12 februari en de scriptie «Di mi ta di bo. Wat van mij is, is van jou» van W. van der Wiele.

¹ – Antilliaans Dagblad, week 6: ««Abortus «koop» je», «Van seks op de motorkap word je niet zwanger»».
– Wendele van der Wiele, 2010: «Di mi ta di bo. Wat van mij is, is van jou»

Vraag 2

Wat zijn de precieze gevolgen van het wettelijk verbod van abortus op de Nederlandse Antillen en Aruba?

Antwoord 2

Uit navraag bij mijn Antilliaanse collega is gebleken dat men niet bekend is met de precieze gevolgen van het wettelijk verbod van abortus.

Vraag 3

Kunt u bij benadering zeggen hoeveel vrouwen hun toevlucht zoeken tot alternatieve vruchtafdrijvende methoden? Welke methoden worden hierbij toegepast en wat zijn de mogelijke gezondheidsrisico's hiervan?

Antwoord 3

Ik heb van de regering van de Nederlandse Antillen begrepen dat hierover geen getallen bekend zijn. Behalve de in de scriptie beschreven «alternatieve» methoden en de mogelijk daaraan verbonden gezondheidsrisico's, zijn de regering van de Nederlandse Antillen geen andere op de Nederlandse Antillen gebruikte «alternatieve» vruchtafdrijvende methoden bekend.

Vraag 4

Wie houdt toezicht op de medische toelaatbaarheid van deze alternatieven voor abortus precies in?

Antwoord 4

Onder alternatieve methoden voor abortus worden in de scriptie het gebruik van bepaalde kruiden, het drinken van een bepaald soort bier of het gebruik van illegaal geïmporteerde geneesmiddelen genoemd. Ik heb van de regering van de Nederlandse Antillen begrepen dat de toepassing van deze illegale alternatieve methoden zich onttrekt aan regulier toezicht en dat alleen al om die reden deze wijze van zwangerschapsafbreking als onveilig en medisch ontoelaatbaar beschouwt.

Vraag 5

Is het waar dat reguliere huisartsen tegen betaling abortus aanbieden, maar dat vrouwen door de hoge kosten hiervan zich doorgaans verlaten op riskante alternatieven?

Antwoord 5

De regering van de Nederlandse Antillen heeft mij hierover als volgt geïnformeerd: in 2008 zijn een tweetal artikelen verschenen in het Nederlandse Tijdschrift voor de Geneeskunde die ondermeer gaan over de abortushulpverlening op Curaçao. Daarin wordt beschreven hoe in een situatie waar abortus formeel is verboden, artsen toch veilige hulpverlening weten te bieden. Daarbij werken Curaçaose artsen volgens een door de beroepsgroep vastgesteld protocol en wordt er door de Antilliaanse Inspectie voor de Volksgezondheid toezicht gehouden op de verantwoorde en veilige uitvoering van het betreffend medisch handelen. Het is normaal dat (huis)artsen een redelijke vergoeding vragen voor het uitvoeren van een medische handeling of ingreep. Aangezien op de Nederlandse Antillen de kosten voor deze ingreep in de regel niet door de ziektekostenverzekeraars worden vergoed, dient de patiënt hier zelf voor te betalen. Het valt niet uit te sluiten dat er vrouwen zijn, die zich om die reden verlaten op riskante alternatieve methoden.

Vraag 6

Deelt u de mening dat de ernstige gezondheidsrisico's die verbonden zijn aan alternatieve abortussen aanleiding moeten zijn om met de Antilliaanse overheden het abortusverbod te heroverwegen?

Antwoord 6

Ik heb van de regering van de Nederlandse Antillen begrepen dat het niet zeker is dat vanwege het wettelijke verbod op abortus, vrouwen zich onderwerpen aan alternatieve abortussen. Het lijkt, zo ben ik geïnformeerd, waarschijnlijker dat vanwege de kosten verbonden aan de ingreep, vrouwen uitwijken naar het illegale abortus circuit. Zoals in het antwoord op de vorige

vraag is aangegeven, is op de Nederlandse Antillen een veilige doch niet-legale abortusingreep mogelijk. Het is aan de Antilliaanse regering (zijnde de regeringen van Curaçao en St. Maarten in de nieuwe staatkundige structuur) om deze situatie te handhaven dan wel door aanvullende regelgeving de ingreep onder bepaalde omstandigheden te legaliseren. Het spreekt voor zich dat indien Curaçao of St. Maarten in de toekomst aanvullende abortusregelgeving overwegen hiervoor vanuit Nederland assistentie in de vorm van bijvoorbeeld technische ondersteuning kan worden aangeboden.

Vraag 7

Bent u bereid in overleg te treden met de Antilliaanse en Arubaanse overheden om een publiekscampagne te starten om de bevolking te informeren over seksualiteit en de gezondheidsrisico's van onveilige seks en om lokale initiatieven financieel te ondersteunen?

Antwoord 7

In mijn brief van 24 maart 2010 gaf ik aan uw zorgen te delen over illegale abortuspraktijken zoals genoemd in de krantenartikelen van 12 februari 2010. Ten aanzien van het financieel steunen van lokale initiatieven informeerde ik u dat er voorbeelden zijn van initiatieven die door bijvoorbeeld de Stichting Antilliaanse Medefinancieringsorganisatie (AMFO) zijn (mede)gefinancierd². Het lijkt mij op dit moment niet gepast een voorkeur uit te spreken voor een bepaalde oplossing of aanpak. Allereerst betreft het hier een verantwoordelijkheid van de overheid van de Nederlandse Antillen en Aruba. Daarnaast stel ik mij voor dat de regering van de Nederlandse Antillen en wellicht ook van Aruba meer inzicht willen krijgen in de omvang, de aard en de achterliggende oorzaken van de problematiek betreffende illegale alternatieve abortusmethoden. Dit neemt overigens niet weg dat ik bereid ben om met de Antilliaanse en Arubaanse regering over dit onderwerp – en de mogelijkheid van een publiekscampagne – te spreken.

² Bijvoorbeeld de Aids Support Group Saba (ASGS) en de St. Maarten Aids Foundation (zie ook: http://www.sxmaidsfoundation.org/pages/hiv_awareness.htm)